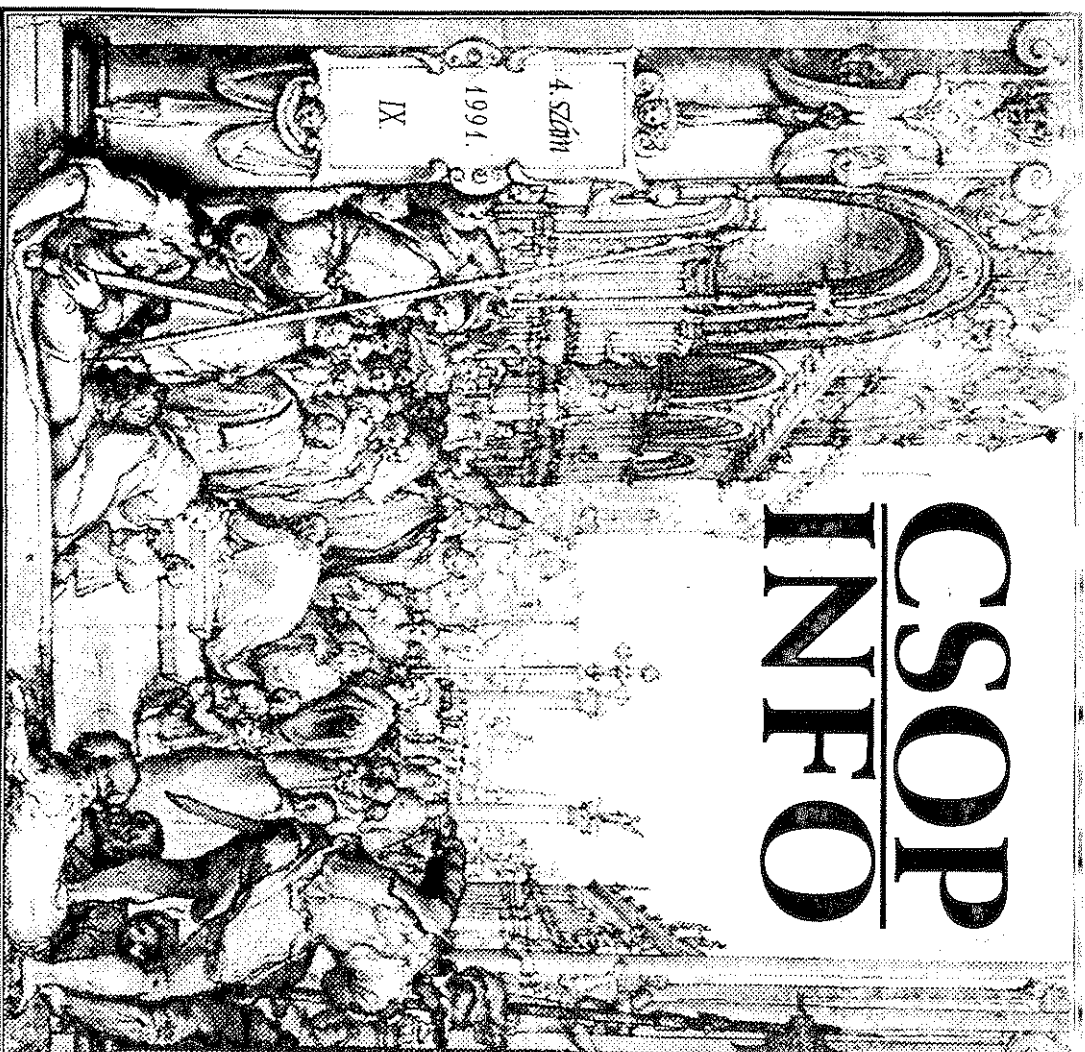

CSOP INFO

A MAGYAR CSOPORTPSZICHOTERÁPIÁS EGYESÜLET
tájékoztatója

szerkesztő:
BOKOR LÁSZLÓ

CSOPINFO

A Magyar Csoportszichoterápiás Egyesület
belső tájékoztató lapja

szerkesztő:

BOKOR LÁSZLÓ

munkatársak:

NAGY GYÖRGY ATTILA

PETRIUS ANDREA

Szerkesztőségi cím:

1121 Budapest, Szilassy út 6.

Szerkesztői levél

*„Reménykelt jelölés, ha elküldtél
pontosan, ami még te vagy”
(Bertók László)*

Aminth végiglapoztam e CSOPINFO számot – különös örömmel a végén, a melléklet lapjait – arra gondoltam, hogy „no lám, már ennek is formája van”. Igen, formás, de mégsem formális. A szerkesztők világában sokminden formálódik: alakul vagy torzul. Ennek Egyesületünk is részese, nyüzsgő és változik.

Nyüzsgő és változik az Egyesülettel együtt a csoportpszichoterápiás szakmai élet is: egyrészt átrendeződőben vannak az informális kapcsolati hálózatok (bonyolódik szövevényességük), másrészt új struktúrák jelennek meg szervezeti szinten. Az előbbi átrekinthetetlen – szomorú jele lenne a centralizáltságnak, ha valaki fel tudná ezt térképezni egyéni perspektívából. Hír (információ) közvetítésre így maradnak a véletlen találkozások, munkahelyi centrumok és, nem utolsósorban, a szakmai találkozók, az egyesületi élet. Az utóbbi, a szervezeti felépítés, már átrekinthetőbb.

Az Egyesület és a Kiképző Társaság megalakulásával-szétválásával elküldtél a szakmai élet két alapvető területét:

a / Az egyesület jó terepe az egyéni szakmai hír kialakításának. Ennek keretében nyílik lehetőség a csoportpszichoterápiás szakma közös image-nek közös kialakítására és az ezzel történő azonosulásra, szakmai tapasztalatszerzésre mások tevékenységének megismerésén keresztül.

b / A Kiképző Társaság, mely valójában intézeti funkció betöltését célozta meg, feladata a szakma utánpótlását (fenntartását) biztosító képzések szervezése, futtatása és „karbantartása”, igazodás a korszerű nemzeti-közvetítő standardokhoz.

Az előbbi szabadabb, kölcsönös választásokon alapuló kapcsolódások lehetősége, míg az utóbbi feszesebb, feladat orientált, inkább munkatársi viszonyt feltételez közös vállalkozási attitűddel.

Eddig valóban világos. Azonban érdemes megállni néhány kérdés mellett. Gondolkodni két pilléres modellünkről annál is inkább érdemes, mivel vannak a leirtól eltérő szervezeti struktúrával működő pszichoterápiás tömörülések is (sőt, zömmel másmlenyeket láthatunk magunk körül, így követendő modellit jelenleg csak külföldön találhatunk). Az egyesületi élet és a képzési feladatok egysegeben maradása kétségtelemul előnyökkel is jár, pl.: szervezeti egyszerűség, bevételei lehetőségek szélesebb köre. Nyilvánvaló hátránya: lélektani mezők és kapcsolati formák keveredése – hatványozódik ezek szövevényessége –, funkciók összemosódása hosszútávon. Itt valószínűleg kikerülhetetlen az egyesületi és intézeti (oktatási) érdekek rejtett módon történő ütközése, rejtett konfliktusokkal, látszat megoldásokkal.

A kétrpilléres modellel kapcsolatosan a következő kérdések merülnek fel:

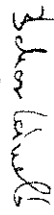
- Van-e (legyen-e) ill. milyen kapcsolat van (legyen) az Egyesület és az Intézet (=Kiképző Társaság) között? Például két egymástól független rendszer, vagy egyik a másik alrendszere?
- Mivel a Kiképző Társaság tagjai csoportpszichoterapeuták, így általában egyben az Egyesületnek is tagjai. Egyszerű ketűs tagságról van-e (legyen-e) szó, vagy pedig kimondatlan hierarchizálódás jelenik-e (jelenjen-e) meg ennek mentén?
- A csoportpszichoterápia, mint gyógyító eljárás, terjesztése Egyesületnek és Kiképző Társaságnak közös érdeke. Ki mit vállal – közösen és együtt? Az egymásra utaltság nyilvánvaló.

- ?

- ?

- ...

A további kérdések feltevése, a feltevésekre adalékok gyűjtése közös hasznunkra válhat. Erre bízatosok mindenkit: Ne teketőrázson sokat, keressen gondolatokkal, ötletekkel, észrevételekkel és javaslatokkal egyesületünkre vonatkozóan, akár írásban, akár szóban! Címem a régi: Budapest 1121. Szilassy út 6. Tel.: 156-8044.

Bokor László
(szerkesztő)

Hírek

MEGALAKULT A PSZICHOTERÁPIÁS TANÁCS

Tizenkét pszichoterápiás egyesület felelős képviselője, valamint az OTE Pszichoterapeuta című professzora 1991. május 13-án megalakította a Pszichoterápiás Tanácsot. A Tanács létrehozását az erre szükségességé, hogy mindaddig a pszichoterápiának nem volt képviselője a szakmapolitikai kérdésekben. Bár az egyesületek területüknek megfelelően igyekeztek betölteni ezen úrt, de az összehangolás hiányában a szakma arculata kifejezett töredék, miközben az egészségügyben várható változások miatt az egységes megjelenés egyre sürgősebbé vált aktualisan. Az alapítók megállapodtak a közös fellépésben és képviselésben. Ez azt is jelenti, hogy a Tanács közös állásfoglalásokat dolgoz ki a pszichoterápia egészét, a pszichoterápiás képzést és finanszírozást érintő kérdésekben. Ugyanakkor igényt tart arra, hogy kikérjék véleményét a pszichoterápiával kapcsolatos valamennyi szabályozási kérdésben. Az alapító ülésen Harmatta Jánost választották meg ügyvezető elnöknek.

Az alapító egyesületek:

Relaxációs és Szimbólinterápiás Egyesület
Hypnózis Társaság

Csoportanalitikus Kiképző Társaság

Magyar Pszichodráma Egyesület

Magyar Személyközpontú Pszichoterápiás Egyesület

C. G. Jung Komplex Pszichoterápiás Egyesület

Magyar Csoportpszichoterápiás Egyesület

Magyar Viselkedéstudományi és Kognitív Terápiás Egyesület

Magyar Pszichoanalitikus Egyesület

Magyar Csaldäterápiás Egyesület

Személyközpontú Szemlélet és Klienscentrikus Terápia Magyarországi Egyesülete

MPT Gyermekpszichoterápiás Szekció

OTE Pszichoterapeuta című professzora

A STRASSBURGI NYILATKOZAT

Tizennyolc pszichoterápiás szakember nyilatkozatot tett közbe Sattrassburgban, 1990-ben, amelyet a Pszichoterápiás Tanács (Isd. előző hírt) 1991. június 27-én egyhangúlag elfogadott. Aktualitása miatt ismeretünk e nyilatkozatot magyar fordításban:

Strassburgi Nyilatkozat:

A WHO céljával, az Európai Közösség keretében érvényes és az Európai Téréségben intendált diszkrimináció ellenes, a személyek és szolgáltatások szabadágát kimondó törvényvel összhangban az alábbi személyek meggyeztek a következő pontokban:

- 1.) A pszichoterápia önálló tudományos diszciplína, melynek művelése önálló és szabad foglalkozást jelent.
- 2.) A pszichoterápiás képzés magas, kvalifikált és tudományos szinten történik.
- 3.) Biztosítani kell a pszichoterápiás eljárások sokrétűségét.
- 4.) Adott pszichoterápiás eljárásban teljesen befejezett képzés szükséges, amely magában foglalja az elméletet, a sajátélményt és a szupervízió mellett folytatott gyakorlatot. Más pszichoterápiás eljárásokról elegendő ismeretre kell szertetni.
- 5.) A kiképzés megkezdéséhez előképzettség kell, különösen a humán- és társstudományok körében.

Első aláírók: Dr. Heinrich Balner, Walter Baltzer, Dr. Heiner Bartuschka, Dr. Franz Brandt, Dr. Rudolf Buchmann, Dr. Jürgen Mehl, Dipl. Psych. Willi Meyer, Dolores Negro-Baltzer, Mag. Christine Orgler, Lannie Peyton, Dr. Eva Presslich, Dr. Alfred Pritz, Dipl. Psych. Gisela Ries, Dr. Ilona Stöber, Dr. Gerhard Stumm, Aglaja Trenka-Dalton, Dr. Lilo Tausch, Dr. Andrea Weingarten.

Nemzetközi kitekintő

CSOPORTPSZICHOTERÁPIA AZ ÉSZAK-EURÓPAI ORSZÁGOKBAN

Sigmund Kartnerud, M.D., Ph.D.

A SVÉD csoportpszichoterápiás hagyományok a legrégebbiek. A Csoportpszichoterápiás Egyesület Stockholmban alakult meg 1962-ben, amely néhány évvel később, 1967-ben, már hivatalos képzést folytatott a fővárosban és több más városban is. A csoportpszichoterápiára népszerűsége 1970-ben érte el a tetőpontját. Abban az időben tíz helyi csoportpszichoterápiás egyesület működött, amelyek később, 1975-ben közösen létrehozták a Svéd Csoportpszichoterápiás Egyesületet. E szervezetenek 1980-ban már közel 1100 (sic!) tagja volt. A svéd pszichiatúra elsősorban biológiai beállítottságú volt, a pszichoterápiás szemlélet a csoportpszichoterápiás mozgalom segítségével került be a pszichiatriai osztályokra.

A csoportpszichoterápiára népszerűségének csökkenése 1980 után kezdődött, elsősorban az egyéni pszichoterápiás képzés állami támogatásának következtében. Ezek rendkívül vonzóakká váltak azon szakemberek számára, akik pszichoterapeuta képzést akartak szerezni. A Svéd Csoportpszichoterápiás Egyesület, melynek jelenlegi elnöke Goran Ahlin, M.D., egy székholmi és két göteborgi egyesületből áll. Az 1981-ben alapított Stockholmi Csoporttanalitikus Intézet nem rég csoportanalitikus képzés formájában újra szervezte a csoportpszichoterápiás képzést.

FINNORSZÁGBAN 1972-ben alapították meg a Csoportpszichoterápiás Egyesületet, amely jelenleg körülbelül száz tagú. E szervezet elsődleges feladata a csoportpszichoterápiás képzés megszervezése, összehangolása. A Finn Csoportanalitikus Társaság 1979-ben alakult meg. A Londoni Csoportanalitikus Intézettel együttműködve évente két csoportanalitikus műhely megszervezését vállalta. Finnországban Heimo Salminen, M.D. a csoportpszichoterápiára vezető egyénisége.

A finn modell egyik hátránya az, hogy Helsinkin kívül, nincs képzési lehetőség más városban. Ennek eredményeképpen valamennyi csoportpszichoterapeuta a fővárosban dolgozik. Azonban remény van arra, hogy a csoportpszichoterápiás képzési program a kilenc finnországi egyetemen kialakításra kerülő állandó oktatási központok tantervének részévé válik a közeljövőben.

Északon DÁNIAÉ a vezető szerep. A Londoni Csoportanalitikus Intézettel együttműködésben 1970-ben indította el széleskörű csoportanalitikus képzési programját. Kopenhagenben adott otthont az IACP sikeres VIII. Kongresszusának, 1980-ban. A Dán Csoportanalitikus és Csalditerápiás Társaságot 1983-ban alapították. Taglétszáma 129 fő, elnöke Jachim Hoffmeyer, M.D. A társaság évente indít csoportanalitikus bevezető kurzusokat, workshop-okat és szakmai találkozókat szervez a csoportpszichoterápiára néző érdeklődők számára. A Dán Csoportanalitikus Intézet hivatalosan folytat csoportpszichoterápiás képzést dániában. Az egyetlen északi csoportpszichoterápiás folyóiratot, a MÁTTRIX-t, Dániában adják ki.

NORVÉGIÁBAN a fejlődés útja hasonló a dániához. A képzési program 1984-ben indult, amelyet a Norvég Pszichiatriai Egyesület Pszichoterápiás Bizottsága és a Londoni Csoportanalitikus Intézet közösen szervezett. A műhelyek évente öt alkalommal, négynapos intenzív blokkos képzési formában Osloban működnek. E képzési program nagyon sikeresnek és népszerűnek bizonyul, a jelentkezők száma messze meghaladja a képzési kapacitásokat. Jelenleg 85 jelölt vesz részt a csoportpszichoterápiás trainingben. Az utóbbi öt év legfontosabb eredménye, hogy a kurzus, megfelelő a szükséges követelményeknek, a Londoni Csoportanalitikus Intézet diplomáját biztosítja a kiképzett terapeutáknak. Eddig 44 szakembert, főként pszichátertek, nyertek el e képzést. A képzést hivatalosan is elismerik, és az utóbbi években az Egészségügyi Minisztérium is támogatja.

A Norvég Csoportpszichoterápiás Egyesület 1989-ben alakult meg ötven taggal. Az egyesület nem foglalkozik csoportpszichoterápiás képzéssel, hanem a praktizáló csoportpszichoterapeuták szakmai érdeklődésének kielégítésére helyezi a hangsúlyt. Jelenlegi elnöke Sigmund Kartnerud M.D., Ph.D. Az önálló Norvég Csoportanalitikus Intézet megalapítására feltehetően 1992-ben nyílik majd lehetőség, és elsősorban a képzési feladatok ellátására a legfőbb feladata.

(A norvégiai csoportpszichoterápiás képzési rendszerre és a követelmények fejlődésére, érdekes részletekre a következő számban visszatérünk. Sigmund Kartnerud tanulmánya, melyet a Csoport számára írt, jelenleg fordítás alatt áll. /szek./)

IZLANDON nincs sem Csoportpszichoterápiás Egyesület, sem képzési program. Ennek ellenére egyre több izlandi pszichoterapeuta vesz részt csoportpszichoterápiás képzésben külföldön, elsősorban Norvégiában. Az érdeklődők és a jelentősebb szakemberek központja Reykjavík. Az izlandi csoportpszichoterápiára vezető alakja Hulda Gudmundsdottir.

A fejlődés iránya: Az északi országok között, a szoros földrajzi és kulturális kapcsolatok ellenére, mostanáig csak szegényes együttműködés alakult ki. Azonban Dániába, Norvégiába és Finnországban egyre inkább felismerik a csoportpszichoterápiára közös Foulkess-i elmélet és training program alapján történő megközelítésének hasznosságát. Az észak-európai csoportpszichoterapeuták is részt vettek az 1989-es X. IACP konferencián, Amsterdamban. E találkozás számos szorosabb együttműködésre vonatkozó javaslatot, ötletet hozott. Köszönet jár a dán kezdeményezésért, amelynek eredményeként megrendezésre került az első északi Csoportpszichoterápiás Symposium Kopenhagenban, 1991. május 8-11. Témája a „Kohézió és autonómia” volt.

(fordította: Petris Andrea)

(Copyright: International Association of Group Psycho Therapy Forum.)

Közlemény: Az előző számban megjelent "IACP története c. cikk közlésére az IACP Forum-nak engedélyével került sor. Minden további közlés jogát a Forum fenntartja.

Naptár

Canadian Group Psychotherapy Association (CGPA)

XII Annual Conference

October 16-19, 1991

Edmonton, Alberta, Canada

For information:

Head Office, CGPA

11 Millstone Crescent

Whitby, Ontario, Canada L1R 1T4

Tel.: (416) 683-0099

American Group Psychotherapy Association (AGPA)

50th Anniversary

February 17-22, 1992

Theme: Realizing the Potential of Group Psychotherapy

For information, contact:

American Group Psychotherapy Association

25 East 21st Street, 6th Floor

New York, N.Y. 100100 United States

Tel.: (212) 477-2677

11th International Congress of Group Psychotherapy (IAGP)

August 22-28, 1992

Montreal, Quebec, Canada

Theme: „Love and Hate: Toward Resolving Conflict in Groups, Families, and Nations”

For information contact:

GEMS Conference Service

P. O. Box 10060, Snowdon Station

Montreal, Quebec, Canada H3Y 3Y1

Tel.: (514) 485-0855 Fax: (514) 487-6725

9th European Symposium in Group Analysis

August 29-September 4, 1993

Heidelberg, Germany

Theme: „Boundaries and Barriers”

Contact: Feodora Hinz

Institut für Gruppenanalyse

Heidelberg e. V. Marzgasse 5

D-6900 Heidelberg, Germany

Tel.: 0-62-21/16-26-89

Csanyiki melléklet

E melléklet ötlete Csanyikban fogalmazódott meg. Hogy mi történt ott csak részben elmesélhető, hiszen közel száz pszichoterápiás szakember nagycsoportozott. Magam nagycsoportvezetőként vettem részt a rendezvényen. Izgalmas volt, emlékezes élményt nyújtott számomra. Ezúton kiálom a nagycsoport minden résztvevőinek, hogy *nagyon köszönöm!*

Bokor László

VARGA GÁBOR: JAJ, A NAGYCSOPORT!
/KERESZT-METSZET(T)/

Vilámforgóban a Magyar Csoportpszichoterápiás Egyesület és a Csanyiki Pszichoterápiás Országos közös rendezvényre.

Nagycsoportot?... azt, ha nekik az, ami nekünk...!

Nagycsoporttól, nagycsoportban. E furcsa paradoxonnal kezdődött ez a hétvége: adott rendszert úgy határozni meg, hogy annak közben résztvevői, fogaskerekei is vagyunk, külön-külön mindenki a saját stábjában és a rendezvény egészében is. Hajrá, kísérjük meg a lehetetlent! (Másnak amúgy sincs értelme.)

Összeváltuk sok-sok ember azonos helyen, azonos időben, hasonló kultúrkörrel. Helytelenség, szereptelenség szörfűt érzése, amelyben felerősödik a vágy arra, hogy ennek ellenére valamilyen szerepben megnyilvánuljon az ember, (vagy jelen esetben a stáb) és így megtalálja a helyét, szerepét a közösségben, és mint egy színész vagy képviselő elfogadassék, vagy megbukassék. Tessék-késsék megnyitó, aztán kalandra fel, irány a Nagycsoport.

Kérdésként Lust Iván az előadásában (amelynek a „Bizony-bizony a projekció” címet adhatnánk) elmondta, mire kell vigyázni, ha azt akarjuk, hogy a nagycsoport ne legyen nagycsoport. Az előadás kiváltozza sztorító érzés legyőzését követően máris kezdődhet a munka. Oh, pardon, előbb néhány kérdés: Minek jöttünk össze? Ki a feladós az egészért? Mi is az a nagycsoport? Kinek van rá szüksége? Kinek jó és kinek rossz?

A közös vizsgálaton, amire a nagycsoport épült, ezek a kérdések és a bizonyos „jaj” szócska jellemezte leginkább. Na persze a rendezvény egészét is. Megfoghatóan megfoghatóvá tenni, a közöset személyesíteni (fűrdni azon a bizonyos strandon fűrdnőhában vagy anélkül) meghatározni a meghatározhatatlant, megfeszíteni a „jaj” szócskát a varázslóúti Minek?

Mindenafon receptet kerestünk, hogy lefejezhesük azt a gólemet, aminek csak feje van, és ráadásul az sincs itt. Ki szentelte föl a papokat? Van-e valaki, akin le lehetne verni valamit, vagy számon lehetne kérni a csodát, vagy egyszerűen csak le lehetne fejezni, mint hamis profétát?

Egy nem létező titok keresése?

A nagycsoport az ami. A nagycsoport végül is az, ami a nagycsoporton történik. Kössük hát a dolgokat valamibe, két ellentétes tartalomhoz már viszonyíthatja magát az ember, helyet is találhat a csoportban.

Ellentétpárok: egyik oldal – másik oldal, egyik csoportvezető – másik csoportvezető, anyagalkák – ördögöcskék, orvosok – nem orvosok. Harc. Na ez már valami!!!

Harc a fennmaradásért, fennmaradni az Olimposzon, vagy felkerülni oda. Szembeszállni, meghatározni a helyünket saját stábjunkban, és saját szakmánkban országos szinten akár – jó lehetőség.

Es mégvalami! Theba születése előtt kikelt a sarkányfogveremény. Meg lehet enni a két csoportvezetőt és lehet jólakottan pihenni saját keresztünk alatt. Mi kis önző (vér)tanúk! Nagycsoportot? „Azí, ha nekik az, ami nekünk”. Egyébként tők jó volt Javits ki, ha tévedneki!

U.I.: A rendezvény is, mint ez az frás, kérdő- és felkiáltójeles volt. Erre is futotta. Jó futást kedves csoportpszichoterápiái!

(A szerző foglalkoztatási terapeuta. Jelenleg a Csanyiki Pszichoterápiás Országos dolgozik.)

BLÜMEL FERENC: HAJÓZNI KELLI

(ZARÓCONDOLATOK A "JAJ, A NAGYCSOPORT" CSANYIKI TALÁLKOZÓHOZ)

Rivalitás és szolidaritás, izoláció és együttműködés, bezárulás és kibontakozás, meresség és rugalmasság, itkos nehezreles (resentment) és konfliktusvállalás. Ilyen és hasonló ellentétpárok között folyik szakmai-terápiás életünk a teamekben.

Megoldási módjaink ellentétpárai: felületes elsimítás és mély, részletes átdolgozás. Megjelentendő és vállalandó az ellentétpárok kibontakozását hívva össze a Magyar Csoportpszichoterápiás Egyesület a „nagy teamet”, a csoportpszichoterápiás szakmai közösséget 1991 májusban csanyiki csoport találkozóra. A témakör kiválasztása biztosította, hogy egész teamek váljak érdekelté a részvételben. Az ország különböző részéből kilenc csoportzó team vett részt a munkában, de érkeztek egyéni érdeklődők is.

A teamek eszmegbeszélő csoportok keretében mondták el kik ők, mit és hogyan csinálnak, miben hisznek, mi hányzik nekik és mindeközben hogyan boldogulnak. A teamek nagycsoport eszmegbeszélő csoportja hozták égető problémáikat. Változatos gondokhoz szólhattunk hozzá a terápiás közösség szervezése, a nagycsoport bevezetése, a keretek tartása, a megszerzett tudástapszalat fiataloknak történő átadása, a csoportozás hagyományának és kultúrájának megteremtése, a teamen belüli konfliktusok kihordása, a terápiás credentíveség témakörében.

A találkozó a nagycsoportüléseken (négy másfélórás ülés volt a találkozó ideje alatt) történt fel olyan érzélmény anyaggal, hogy a résztvevők megszerették a rendezvényt, maguké-va és ténylegesen találkozóvá tették.

Ehhez hozzájárult a nyitó előadás (Lust Iván beszélt tapasztalatai alapján a nagycsoportozás problémáiról) amely szerencsésen találkozott a hallgatók magukkal hozott igényeivel és gondjaival. E találkozás megalapozta a siker egyik legfontosabb összetevőjét: a találkozó során mindenki tudta miért van itt, mit vár, hogyan fog résztvenni.

Visszatekinve a bevezetőben felsorolt ellentétpárokat: ez nem is kis dolog. Ennyi ellentétben fel is lehet örülni. Ez ellen a veszély ellen lehetett tenni a találkozózn. Nagycsoportvezetőként Bokor Lászlóval ezt mindketten átéljük.

ha legközelebb az egyik vezetői székben hölgyet láthatnék. Ez az óhaj azonban csak mohaőség ahhoz képest, hogy legyen „legközelebb”.

(A szerző pszichológus, pszichoterapeuta. Magánpraxisban és nemzeti tanácsadóban dolgozik.)

GRÜNCEISZ ATTILA: MI TÖRTÉNT A CSANYIKI VÖLGYBEN? AKIT A NAGYCSONPORT LEVEGŐJE MECCSAPOTT)

Három napos, hétvégi összejövetelt szervezett a Magyar Csoportpszichoterápiás Egyesület a Csanyiki Pszichoterápiás Osztályon. A nagycsoport magyarországi gyakorlata, elméleti kérdései és az ezzel kapcsolatosan felmerülő problémák alkották a rendezvény tematikus alapját. Remek lehetőség nyílt arra, hogy az érdeklőt teamek megismerkedjenek egymással és kicseréljék tapasztalataikat. A napi két nagycsoport dinamikáján keresztül a résztvevők saját bőrükön is megérezhették – okulásul – az alcsoportok közötti kölcsönhatásokat.

Az érdeklődők nagyszáma miatt a szervezőknek több jelenkezőt is vissza kellett utasítaniuk. Megérkezés: rácsodálkozás a gyönyörű „szanatórium” környezetre, izgalomtól tájékozódás, izgalmas ismerkedések. Mindez sok résztvevőt „elszipkázott” a hivatalos megnyitóról, amely ezért szűk és családias légkörben zajlott. Last Iván előadásán, amely a nagycsoport klinikumi alkalmazásához kötődő kérdésekre is kitért, már teljeskörű volt a részvétel. Indítása óvó, intó: a nagycsoportban aktíválódó regresszív folyamatoknak óvniás az ereje, romboláshoz és épüléshoz egyaránt vezethet, ezért hangsúlyos a tudatos kontroll. Több oldalról is az alapkérdéshez jutottunk vissza (lényegében megválaszolatlan maradt az előadásban): szükség van-e nagycsoportra?

A program gerince, hangsúlyos része a naponta kétszer ülésező nagycsoport. Agóra? Szaját élményre, tanulásra, vagy „szocializációra” alkalmas eszköz? A csoportpszichoterápiás szakma helyzetének feltérképezése? A hatalomgyakorlás sajátos („szentesített”) formája? Széleskörű szakmai és személyes „összemelegedésre” alkalmas terep? Valószínűleg még hosszán folytatható lenne a zajló nagycsoport tematikájába is beleszövőődő funkció-lehetőségekkel kapcsolatos értelemadási kísérlet. Ugyanakkor az említettek mindgyike igaz lehet – a szubjektív jelentésadásán túl objektív értelemben is. Mindemellett hangsúlyos maradt a kérdés: volt-e valamiféle „measszintű”, az események konkrétságán meginkább túlmutatott értelme e három napnak? Volt-e valami megnevezhető, vagy körülírható, a dolgok forgatagából eszenecialódó lényeg, amit a rendezvény hordozott, s amely egymagában is kitöltötte az előmosódóban lévő határokat és kereteket, amely bevilágított az események mélyére, és amely képes volt visszatükrözni a sokszínű egyéni motíváltságot?

Mi történt voltaképpen a csanyiki völgyben?

Ugy hiszem, úgy érzem, hogy a magyar csoportpszichoterápiás mozgalom újraszületése lehetőségének átélése érintett meg bennünket legmélyebben, legalapvetőbben. A Magyar Csoportpszichoterápiás Egyesület „tündérhegyi” műhelyhez kötődő vezetőségének fiatal magja utat talált az országban felhővékvő, csoportterápiás szemléletű – és gyakorlatú –, egyre

ambiciózusabb szakembertárgárda felé, olyan társadalmi (és szakmai) helyzetben, amelyben a nyitás, vállalkozás, változás, dinamikus alkalmazkodás egyre inkább a hatékonyság, a „szociális energia” mozgósításának eszköze és feltétele. A szabadabb működés lehetősége, illetve a távlatok megnyitásának pillanata elbizonytalanító hatású is lehet. A nagycsoporton átélhetővé és felismerhetővé vált, hogy nem kell ma már a külső ellenségre figyelniünk és energiánk jelentős részét az adminisztratív fékező erők legyőzésére fordítanunk. Ugyanakkor mind többen küzdünk a „kiegészí szindróma” meggyengítő, beszűkítő hatásával. Közös igényünk hivatási „ars poeikánk” megerősítése és újrafoglalnázása, valamint annak a biztonszágnak a kialakítása, amelyet az ellenőrző és támogató szakmai közeg nyújthat. A nagycsoport találó keretet kínál e távlatos, és egyenlőre még csak felszejtő programhoz.

A hétvége élménye aktivizáló és reményekre jogosító volt. Mintha az egykori KISZ iskolahelyén, a csanyiki völgy ölen megszületett volna számunkra valami magától értetődően fontos. Vajon mi kell ahhoz, hogy ez az induló vállalkozás valóban közös ügy legyen? Megtudja-e tartani a közös érdekünket, és lehet-e tárgyítani a „nagycsoport” határait? Képes-e erősíteni a demokratikus vonásokat, tud-e megfelelően tagozódni, információkat áramoltatni és kellőképpen decentralizálni a szakmai és a „régrehajtó”-hatalmat. Tudja-e mozgósítani a résztvevők kreatív energiáit. Képes lesz-e értékeket közvetíteni berkeken belül és kézzemnyező kölcsönhatásba lépni a környező szociális mezővel.

Ars longa et vita brevis. Ugy érzem, érdemes tenni mindezt: meg lehet mászni majd a csanyiki völgy körül magasodó hegycsúcsokat is.

(A szerző pszichológus, pszichoterapeuta. A Sport Körihez Munkatálygúitós Osztályán dolgozik.)

VAS JÓZSEF: AZ ÚJSZÜLÖTT „M”-SZAVA

(Utolsó a Magyar Csoportpszichoterápiás Egyesület és a Csanyiki Pszichoterápiás Osztály „Jaj, a nagycsoport!” című szakamai rebevezényhez.)

Amikor megszületünk, sírunk. Amikor tudunk már beszélni, jajgatunk. Most mégis az újszülött hallatta „Jaj”-szavát, és ez egyszerre volt fájdalom és örömteli. Az újszülött a hazai csoportpszichoterápiás mozgalom, „akit” a Csanyik völgyben látogattak meg a három királyok.

A csanyiki jászol az uralkodó hatalom veszendő birtoka volt még nem is oly régen. Itt kezdtük el néhány munkatársammal a „lélekrevelő” munkát tavaly június elején. Tíz-tizenkét betegünk volt az első hetekben, velük mindennap csoportoztunk.

Tavaly decemberben vetük fel a kapcsolatot a Csoportterápiás Egyesület vezetőivel és jelezniük készségüket konferencia rendezésére. Szakmai koncepciónk fontos része – és egyben gazdasági érdekünk is –, hogy ismertté tegyük országhatáron belül és kívül az intézetünket, úgy is, mint szakmai műhelyt, úgy is, mint tudományos rendezvények színhelyét.

Talán ilyen sűnt élményt nyújtó rendezvényen nem is vettem részt, ezért az archaikus és kozmikus metaforák. Az ösképek a nagycsoporton is végigvonnak: megtámadták és felfal-

